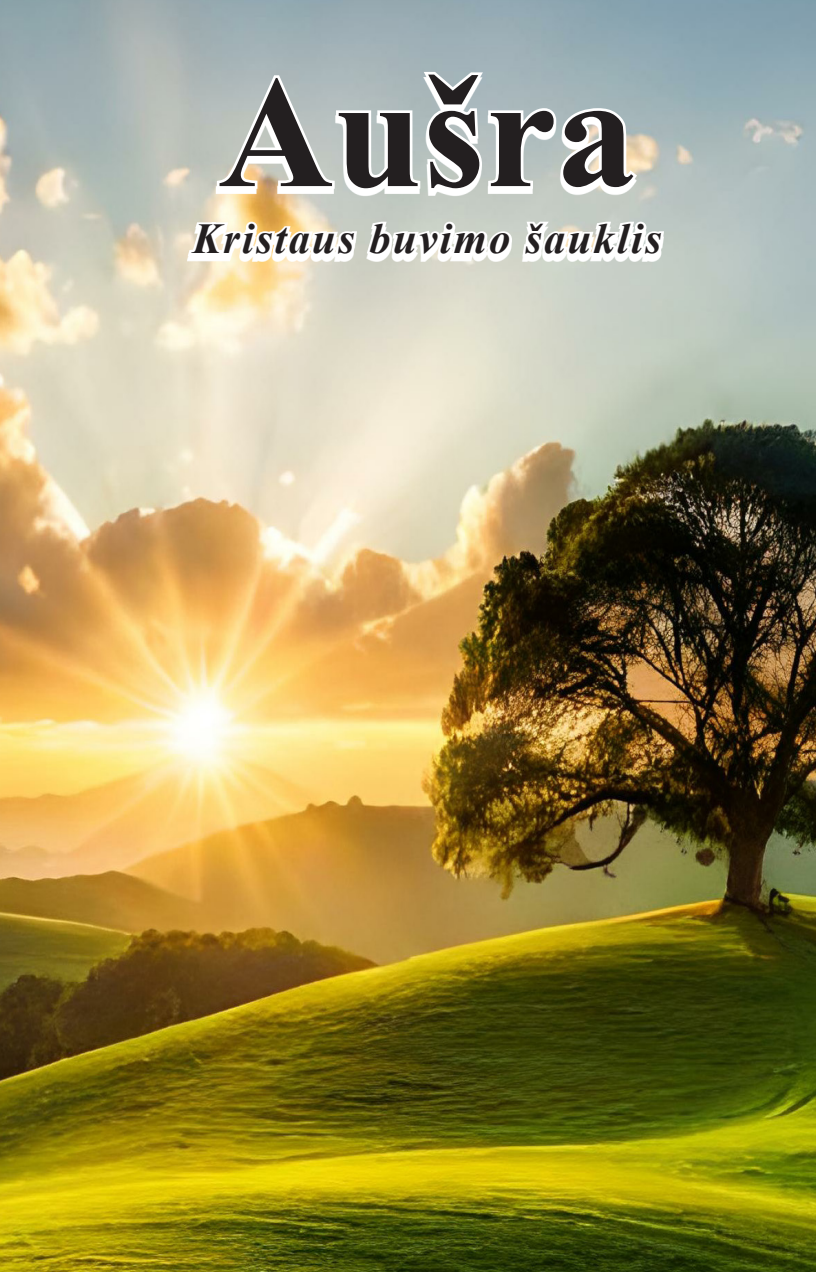

Aušra

Kristaus buvimo šauklis

Žurnalas "Aušra"

2025 m. gegužės mėn.

Turinys

PAGRINDINIS STRAIPSNIS2

Daugiau jokių praeiksmų2

BIBLIJOS STUDIJOS 18

Dovydo pasiaukojimas 18

Saliamonas pašventina šventyklą 21

Atkurtas garbinimas 24

Sandoros atnaujinimas 27

Pasižiūrėkite į Šventojo Rašto citatas savo Biblijoje!

Daugiau jokių prakeiksmų

"Prakeikta žemė dėl tavęs; per skausmingą triūsą valgysi iš jos maistą per visas savo gyvenimo dienas".

Pradžios 3:17

Dėl nepaklusnumo dieviškajam Dievo įstatymui tėvui Adamui buvo skirta mirties bausmė. Tačiau antrasis šio nuosprendžio aspektas taip pat apima prakeiksmą, kuris buvo skirtas Žemės planetai ir žmogaus aplinkai. Tai labai prisidėjo prie bendro žmonių giminės sveikatos ir gyvybingumo nuosmukio, kuris baigiasi kape.

Iš Šventojo Rašto skaitome pirmąją šio sprendimo dalį. "Viešpats Dievas paėmė žmogų ir įleido jį į Edeno sodą, kad jį dirbtų ir prižiūrėtų. Viešpats Dievas įsakė žmogui: "Tu gali valgyti nuo bet kurio sodo medžio, tik nevalgyk nuo gero ir pikto pažinimo medžio, nes, valgydamas nuo jo, tikrai mirsi". Pradžios 2:15-17

Mirties procesas

Šis pareiškimas turi svarbų aspektą, kuris taip pat atskleidžiamas Šventajame Rašte ir kuris leidžia suprasti šį klausimą iš tinkamos perspektyvos. Dėl nurodymo nevalgyti nuo gero ir pikto pažinimo medžio Dievas pasakė: "nes, kai nuo jo valgysite, tikrai mirsite". Tai nurodo į tai, kad Adomui nusidėjus iš karto prasidėtų mirties procesas.

Žinome, kad Adomas nemirė tą pačią dieną, kai buvo paskelbtas šis nuosprendis, bet gyveno 930 metų. Įrašė sakoma: "Adomas gyveno 930 metų, o paskui mirė". (Pradžios 5:5). Dievo skaičiavimais, diena yra tūkstantis metų, per kuriuos Adomas patyrė mirties procesą. "Tačiau nepamirškite vieno dalyko, brangūs draugai: Diena Viešpačiui yra kaip tūkstantis metų, o tūkstantis metų - kaip diena." (2 Pt 3, 8). Taigi pagal Dievo laiko matavimo metodą Adomas mirė per vieną dieną.

Prakeikta žemė

Antrasis Dievo nuosprendžio nuodėmei ir nepaklusnumui aspektas buvo susijęs su pačia žeme, kurioje Adomas ir jo palikuonys turėjo auginti maistą, kad išliktų gyvi. "Adomui Jis tarė: "Kadangi tu paklausei savo žmonos ir valgei vaisių nuo medžio, apie kurį buvau įsakęs: nevalgyk nuo jo, prakeikta

žemė dėl tavęs; per skausmingą triūsą valgysi iš jos maistą per visas savo gyvenimo dienas. Ji augins jums erškėčius ir erškėtrožes, ir jūs valgysite lauko augalus. Savo kaktos prakaitu valgysite savo maistą, kol sugrįšite į žemę, nes iš jos buvote paimti, nes dulkę esate ir į dulkę sugrįšite". Pradžios 3:17-19

Liūdesyje

Būtų sunku nusakyti, kokį gilų liūdesį patyrė mūsų pirmieji tėvai per savo gyvenimą, kuris baigėsi mirtimi. Žodis "liūdesys" reiškia nerimą, sielvartą ar skausmą ir pirmą kartą buvo pavartotas kalbant apie Dievo teismą motinai levai. "Aš padarysiu, kad tavo gimdymo skausmai būtų labai sunkūs; skausmingai gimdydama gimdysi vaikus. Tavo troškimas bus skirtas tavo vyrui, ir jis tave valdys". (Pr 3, 16). Psalmininkas aiškino žodžiais, kuriuos tikrai visi galime suprasti: "Mums duota septyniasdešimt metų! Kai kurie gyvena net iki aštuoniasdešimties. Tačiau net ir geriausi metai būna pilni skausmo ir rūpesčių; netrukus jie išnyksta, ir mes išskrendame". Ps 90, 10.

Dovydo raudos

Psalmininkas Dovydas įžvelgė baisius nuodėmės, mirties ir prakeiktos žemės padarinius, kuriuos jis patyrė. Vienoje iš jo psalmių skaitome: „Viešpatie, nesmerk manęs savo pykčiu ir nebausk manęs savo

rūstybėje! Tavo strėlės smogė giliai, tavo smūgiai mane sutriuškino. Dėl Tavo pykčio serga visas mano kūnas, mano sveikata palaužta dėl mano nuodėmių. Mano kaltė mane prislėgė - ji yra per sunki našta, kad galėčiau ją pakelti. Mano žaizdos pūliuoja ir smilksta dėl mano kvailių nuodėmių. Esu sulinkęs ir išvargintas skausmo. Visą dieną vaikštau kupinas sielvarto. Manyje dega įnirtinga karštligė, ir mano sveikata yra palaužta. Esu išsekęs ir visiškai sugniuždytas. Mano dejonės sklinda iš suspaustos širdies. Viešpatie, Tu žinai, ko trokštu, Tu girdi kiekvieną mano atodūšį". Ps 38, 1-9

Užteršta žemė

Pranašas Izaijas kalba apie prakeiktą žemę ir apie tai, kad nuodėmingas žmogus ją užteršė. Jis rašė: "Žiūrėkite! Viešpats ketina sunaikinti žemę ir paversti ją didžiule dykuma. Jis nusiaubia žemės paviršių ir išsklaido žmones. Kunigai ir žmonės, tarnai ir šeimnininkai, tarnaitės ir šeimnininkės, pirkėjai ir pardavėjai, skolintojai ir skolininkai, bankininkai ir skolininkai - niekas nebus pasigailėtas. Žemė bus visiškai ištuštinta ir apiplėšta. Viešpats kalbėjo! Žemė liūdi ir džiūsta, žemė nyksta ir džiūsta. Net didžiausi žemės žmonės nyksta. Žemė kenčia dėl savo žmonių nuodėmių, nes jie iškraipė Dievo nurodymus, pažeidė Jo įstatymus ir sulaužė Jo amžinąjį sandorą. Todėl žemę slegia prakeikimas. Jos

žmonės turi sumokėti kainą už savo nuodėmes. Juos sunaikina ugnis, ir tik nedaugelis lieka gyvi". Izaijo 24,1-6

Kenkėjai

Biblijos istorikas ir Evangelijos autorius Lukas, aprašydamas būsimus įvykius, įtraukė Jėzaus žodžius: "Žemė nyksta ir nyksta". Jie ypatingai įvardytų ir išskirtų tam tikrą laikotarpį kaip didžiųjų nelaimių žemėje laiką. (Danieliaus 12, 1). Buvo išpranašauta, kad tai ateis ant žemės žmonių paskutiniais šio "dabartinio blogio pasaulio" metais. (Galatams 1:4). Manome, kad dabar gyvename šiuo žmonijos istorijos laikotarpiu ir esame precedento neturinčių įvykių, kurie Biblijos pranašystėse taip ženklina mūsų laikus, liudininkai. Lukas rašė: "Bus didelių žemės drebėjimų, daugelyje kraštų kils badas ir maras, bus baisių dalykų ir didelių stebuklingų ženklų iš dangaus". Luko 21:11

Nuolatinė žmogaus kova

Per visą istoriją žmonijai teko kovoti su įvairiausiomis nelaimėmis, o kai kurie iš šių daugybės veiksnių ir toliau lemia ankstyvą žmonių giminės gyvybės praradimą. Daugeliu atvejų tai kyla iš maro, epidemijų ir ligų, o jų pernešimo būdai buvo įvairūs, pavyzdžiui, vabzdžiai ir graužikai. Tarp pačios

žmonijos paplito ligos, virusai ir daugybė ligų formų. Žmogus taip pat tapo bado ir badmiriavimo aukomis, kuriuos dažnai sukeldavo blogos oro sąlygos, pavyzdžiui, sausros, potvyniai ar šaltis. Tai buvo pagrindiniai veiksniai, turėję didelės įtakos pasaulio aprūpinimui maistu. Pasėliai taip pat buvo prarandami dėl vabzdžių ar piktžolių antplūdžio. Kova su šiais ir daugeliu kitų žmonių šeimos priešų buvo nesibaigianti.

Per pastaruosius pusantro šimto metų smarkiai išaugus Žemės gyventojų skaičiui, žmonių šeimai kylančias nelaimes tapo sunkiau suvaldyti. Anksčiau ūkiai buvo mažesni, o kenkėjų antplūdis ribotas ir lengviau kontroliuojamas. Pastaraisiais dešimtmečiais ūkiai tapo didesni, todėl kenkėjai, ligos ir pražūtingi meteorologiniai reiškiniai išplito daugelyje dirbamos žemės hektarų.

Mokslinė kontrolė

Aprūpinti maistu daugiau nei aštuonis milijardus žmonių, šiuo metu gyvenančių mūsų planetoje, darosi vis svarbiau, todėl žmogus desperatiškai bando rasti daugybės sudėtingų problemų sprendimus. Vienas svarbiausių pavyzdžių - kenkėjų kontrolė. Pesticidai buvo sukurti ir plačiai naudojami siekiant apsaugoti maistinius pasėlius nuo daugelio rūšių vabzdžių ir ligų. Herbicidai taip pat naudojami

kovai su "erškėčiais ir erškėtrožėmis", kurios buvo įveistos Adomo kartoje ir kurios ir toliau kenkia bei trukdo maisto gamybai. Dievo nuosprendis dėl prakeiktos žemės yra nuolatinė tikrovė.

Pesticidų naudojimas padidino augalininkystės produkciją ir daugeliu atvejų užtikrino geresnę produkcijos kokybę. Tačiau pesticidai taip pat yra toksiškos cheminės medžiagos, specialiai sukurtos kenksmingiems vabzdžiams naikinti, o kai kurie iš šių produktų, kuriuos vartoja žmonės, sukelia rimtų problemų. Gyvūninio maisto gamyboje naudojami tokie vaistai, kaip antibiotikai ir hormonai, siekiant padidinti augimą ir sumažinti pašarų sąnaudas. Šių vaistų likučiai taip pat gali būti pavojingi žmonėms. Todėl pesticidų, taip pat gyvulinės kilmės antibiotikų ir hormonų poveikio žalos lygis yra susijęs su koncepcija, kad kuo daugiau suvartojama, tuo didesnė rizika.

Šiuolaikiniai iššūkiai

Iššūkis - rasti pusiausvyrą tarp patikimo ir kokybiško maisto tiekimo ir poreikio apsaugoti žmones nuo nereikalingo cheminių medžiagų poveikio. Žmonių vartojimui nustatytos ribos turi siaurą saugos ribą, o ankstesnė patirtis parodė, kad pesticidas, kuris iš

pradžių gali būti laikomas saugiu vartoti žmonėms, gali turėti nepageidaujamą poveikį. Vienas iš tokių istorinių pavyzdžių yra cheminė medžiaga "DDT" dėl jos patvarumo aplinkoje ir gebėjimo kauptis kūno riebaluose. Todėl 1972 m. Jungtinėse Amerikos Valstijose, o 2004 m. ir visame pasaulyje DDT buvo uždrausta naudoti. Tačiau jis vis dar naudojamas kai kuriose Afrikos, Azijos ir Pietų Amerikos dalyse.

Antibiotikai - tai vaistai, skirti bakterijoms naikinti, tačiau jie taip pat naudojami gyvūnų maisto gamyboje, siekiant skatinti augimą ir sumažinti pašarų kiekį. Dėl per didelio šių vaistų vartojimo didėja antibiotikams atsparių bakterijų padermių atsiradimo galimybė. Antibiotikų kontrolė būtina siekiant sumažinti mėsos produktuose liekančių antibiotikų kiekį.

Pastaruoju metu H5N1 paukščių gripo virusas per pastaruosius trejus metus sunaikino paukštininkystės pramonę. Apskaičiuota, kad vien Jungtinėse Valstijose nuo 2022 m. bandant sustabdyti viruso plitimą buvo eutanazuota 148 mln. viščių. Laimei, tarp žmonių užregistruota tik labai nedaug atvejų, o virusas neplinta nuo žmogaus žmogui. Tačiau visi patyrė kiaušinių ir kitų susijusių maisto produktų trūkumą, o kainos labai išaugo.

Taigi matome, kad, nepaisant cheminių medžiagų, hormonų ir kitų žemės ūkio pasiekimų, apie kuriuos mūsų protėviai net nebuvo girdėję, kova su amžių amžius trukusia kenkėjų populiacija, piktžolėmis ir ligomis tęsiasi. Tai svarus įrodymas, kad dėl nuodėmės ir mirties mūsų planetai Žemei uždėtas prakeiksmas dar nepanaikintas.

Žemė ir jos žmonės yra prakeikti dėl nepaklusnumo Dievui, ir šio pasmerkimo tikrovė vis aiškiau skamba mūsų dienomis. "Ji augins jums erškėčius ir erškėtrožes, ir jūs valgysite lauko augalus. Savo kaktos prakaitu valgysite savo maistą, kol sugrįšite į žemę, nes iš jos buvote paimti, nes dulkė esate ir į dulkę sugrįšite". Pradžios 3:16-17

Natūrali kontrolė

Kai kurie mokslininkai atkreipė dėmesį į tai, kad tam tikros naudingų vabzdžių ar paukščių rūšys gali būti naudojamos kontroliuoti kitas, kenksmingas ir naikinančias maistinius pasėlius. Jie teigia, kad naudoti natūralius vabzdžių kontrolės ir ekologinės kenkėjų kontrolės metodus, kad būtų išvengta kenksmingų vabzdžių antplūdžio, yra geriau, nei juos naikinti insekticidais.

Natūrali kontrolė gali turėti teigiamą ir neigiamą poveikį. Dažniausiai kontrolė į teritoriją įvedama

siekiant apsaugoti ją nuo kenksmingo ir invazinio kenkėjo, kuris ten gyvena. Kontrolė įvedama siekiant sumažinti invazinių rūšių konkurenciją. Tačiau introdukuotos kontrolės rūšys ne visada nukreiptos tik prieš numatytą kenkėjų populiaciją. Kontrolės agentai, kurie neapsiriboja tik viena rūšimi ar nedideliu rūšių spektru, ne visada yra geri biologinės kontrolės agentai ir patys gali tapti invazinėmis rūšimis. Gerai žinoma, kad per pastaruosius kelis dešimtmečius įvyko daugybė tokių nenumatytų pasekmių atvejų.

Kiti atvejai pasirodė esą naudingesni. Yra žinoma, kad maldininkai kasdien praryja didžiulius kiekius kenksmingų vabzdžių. Dievo motinėle taip pat suėda erkes ir amarus, kurie dažnai puola vaismedžius. Rasti ir naudoti natūralius metodus kartais gali būti taip pat paprasta, kaip ir į maistinį augalą įvesti kai kuriuos iš šių natūralių priešų, pavyzdžiui, parazitų, plėšrūnų, patogenų ar konkurentų. Kiti naudingi plėšrūnai yra vorai, kurie taip pat gali kontroliuoti kenkėjų populiacijas.

Kai kurie augalai, pavyzdžiui, krapai ar bazilikai, atbaido nepageidaujamus vabzdžius, o kiti pritraukia naudingus vabzdžius, pavyzdžiui, drugelius. Sergantys augalai lengviau pritraukia nepageidaujamus kenkėjus nei sveiki augalai. Todėl svarbu išlaikyti augalus sveikus, dirvą tręšiant

organinėmis trąšomis, mulčiu ir kompostu. Dar vienas teigiamas metodas - sėjomainos diegimas. Kasmet tame pačiame žemės sklype sodinant skirtingų veislių augalus, taip pat stabdomas tam tikrų kenksmingų vabzdžių ir piktžolių dauginimasis.

Vykdamas tolesnius mokslinius tyrimus ir eksperimentus, biologinė kontrolė ateityje galėtų padėti sumažinti kenkėjų antplūdį pasaulinėje maistinių augalų produkcijoje. Šiandien biologinė kontrolė naudojama vis dažniau ir, tikėkimės, gali sumažinti daugelio pesticidų ir herbicidų naudojimą.

Išminties pasireiškimas

Nepaisant pažangos, žmogui niekada nepavyko išrasti ar sukurti jokio kontrolės ar metodo, kuris visiškai sunaikintų kenksmingus vabzdžius, piktžoles, kenkėjus ar pasėlių ir gyvūnų ligas. Šios problemos yra pernelyg plačiai paplitusios ir įvairios visur, kur tik auginami žmonių maisto produktai. Tačiau mokslininkai atkreipia dėmesį į paprastą faktą, kad žemė jau seniai būtų visiškai užvaldyta vabzdžių ir piktžolių, jei ne daugybė rūšių naudingų paukščių ir vabzdžių, kurie minta nepageidaujamomis rūšimis, ir tai padėjo šiek tiek suvaldyti užkratą.

Taip matoma didžiulė išmintis ir kontroliuojanti mylinčio Dangiškojo Tėvo ranka, kuri neleis, kad žemėje būtų visiškai sunaikintas visas kūnas. Be Jo vadovavimo visi kūnai jau seniai būtų sunaikinti ir nebebūtų jokios vilties, kad nuodėme serganti ir mirštanti žmonija bus išstbulinta. Dievas sukūrė žemę, kad ji būtų apgyvendinta, ir ji niekada nepraeis. Iš Saliamono žodžių skaitome: "Kartos ateina ir kartos išeina, bet žemė lieka amžiams". (Ekleziasto 1, 4). Dievas suteikė žmogui tam tikras ribotas žinias apie pagrindinius fizikos dėsnius ir principus, tačiau visos žinios kyla iš Jo. "Istorija tik kartojasi. Viskas jau buvo daroma anksčiau. Niekas po saule nėra tikrai nauja. Kartais žmonės sako: Štai kažkas naujo! Bet iš tikrųjų tai yra sena; niekas niekada nėra tikrai nauja." 9, 10 eilutės.

Dievo galia

Nuostabi Dievo galia gali būti panaudota prakeikimui arba palaiminimui atnešti. Tai buvo įrodyta Izraelio tautos gyvenime, kai ji buvo Egipto vergijoje. Izraelio vergija faraonui iliustruoja žmonijos vergiją nuodėmei ir mirčiai šėtono valdžioje. Izraelio išlaisvinimas iš vergijos vaizduoja žmonių šeimą, kuri Jėzaus atpirkimo darbu išlaisvinama iš mirties bausmės. Romiečiams 5:18, 19; Hebrajams 9:12, 15; 1 Timotiejui 2:5, 6

Senovės Izraelio atveju Dievas paleido ant Egipto rykštes, aprašytas Išėjimo knygos 7-12 skyriuose. Pirmiausia vanduo virto krauju, o paskui pasirodė varlės. Paskui prasidėjo utėlių, musių ir mureno - infekcinės ligos, kuria sirgo galvijai ir kiti gyvuliai, - epidemijos. Paskui buvo virimo, krušos, lydimos audrų ir tamsos. Visas rykštes kontroliavo Dievas, ir Jis vienintelis galėjo jas sustabdyti. Šiuo laikotarpiu Dievo galia taip pat buvo panaudota Izraelio tautai pasigailėti. (Išėjimo 8:22, 23; 9:4-7). Psalmininkas taip pat pateikia apžvalginį pasakojimą, parodantį, kad tik Dievo galybės dėka Izraelio tauta buvo išlaisvinta iš Egipto vergijos. Ps 78, 44-51

Prakeiksmo atšaukimas

Pranašas Izaijas išpranašavo būsimą Dievo planą atnešti palaiminimus visai žmonijai. Jis rašė: „Dykuma ir išdžiūvusi žemė džiūgaus, dykuma džiūgaus ir žydės. Ji, kaip krokus, pražys; labai džiūgaus ir šauks iš džiaugsmo. Jai bus suteikta Libano šlovė, Karmelio ir Šarono spindesys; jie išvys Viešpaties šlovę, mūsų Dievo spindesį“. (Iz 35, 1. 2). Aprašydamas šią nuostabią sceną simboline kalba, Izaijas taip pat rašė: "Kuklūs šokinės kaip elniai, o tie, kurie negali kalbėti, dainuos iš džiaugsmo! Dykumoje trykš šaltiniai ir upeliai laistys dykumą. Išdžiūvusi žemė taps tvenkiniu, o vandens šaltiniai pasotins

ištroškusią žemę. Pelkių žolė, nendrės ir meldai pražys ten, kur kadaise gyveno dykumų šakalai". 6, 7 eilutės.

Kalbėdamas apie šį būsimą laiką, kurį valdys Kristus ir jo ištikimi sekėjai šiame amžiuje, psalmininkas taip pat sakė: "Tu rūpiniesi žeme ir laistai ją, darai ją turtingą ir derlingą. Dievo upėje gausu vandens, ji teikia gausų javų derlių, nes Tu taip liepei. Tu drėkini ariamą žemę lietumi, tirpdydamas grumstus ir lygindamas keteras. Tu suminkštini žemę lietumi ir palaimini jos gausų derlių. Tu vainikuoji metus gausiu derliumi; net sunkiai išbrendami keliai perpildyti gausos. Dykumos pievos tampa vešliomis ganyklomis, o kalvų šlaitai pražysta džiaugsmu. Pievos apauga avių bandomis, o slėniai pasidengia javų kilimais. Jie visi šūkauja ir dainuoja iš džiaugsmo!" Ps 65, 9-13

Taikos sandora

Mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas sudarys "taikos sandorą" su žmonėmis per didįjį "Dovydą", Jėzų Kristų ir jo ištikimus sekėjus, kaip aprašyta pranašo Ezechielio knygoje. "Ir aš pastatysiu jiems vieną ganytoją, savo tarną Dovydą. Jis juos ganys ir bus jiems ganytojas. Aš, Viešpats, būsiu jų Dievas, o mano tarnas Dovydas bus kunigaikštis mano tautoje. Aš, Viešpats, kalbėjau! Sudarysiu taikos sandorą su

savo tauta ir išvarysiu iš krašto pavojingus gyvūnus. Tada jie galės saugiai stovyklauti laukinėse vietose ir be baimės miegoti miškuose. Aš palaiminsiu savo žmones ir jų namus aplink savo šventąją kalvą. Tinkamu laiku atsiųsiu jiems reikalingą lietų. Bus palaiminimų lietus. Mano tautos sodai ir laukai duos gausų derlių, ir visi gyvens saugiai. Kai sulaužysiu jų vergijos grandines ir išgelbėsiu iš tuos, kurie juos pavergė, tada jie žinos, kad aš esu Viešpats". Ezechielio 34:23-27

Daugiau jokių prakeiksmų

Visa paklusni žmonija bus sugrąžinta į tobulą Žemės planetą, ir prakeiksmo, kuris egzistavo nuo tada, kai mūsų pirmieji tėvai puolė į nuodėmę, nebeliks. Bus įsteigtas Kristaus viešpatavimas su galia ir valdžia pasaulio ir jo žmonių reikalams. Jonas Apreiškėjas rašė apie Dievo regėjimą, kuriame kalbama apie šią nuostabią žmonių giminės viltį ir iškeliamą jos perspektyva. "Tada angelas parodė man gyvybės vandens upę, skaidrią kaip krištolas, tekančią nuo Dievo ir Avinėlio sosto viduriu didžiosios miesto gatvės. Abipus upės stovėjo gyvybės medis, duodantis dvylika vaisių ir kiekvieną mėnesį duodantis savo derlių. Medžio lapai skirti tautoms gydyti. Daugiau nebebus jokio prakeikimo. Dievo ir

Avinėlio sostas bus mieste, o jo tarnai jam tarnaus".
Apreiškimo 22, 1-3

Daugiau jokio liūdesio

Mūsų mylinčio Dangiškojo Tėvo galutinis planas ir tikslas - atkurti paklusnius savo kūrinius tobulam gyvenimui čia, atkurtuose, tobuluose žemiškuose namuose. Dievo pranašas pažvelgė į ilgą laiko tėkmę nuo savo laikų ir aprašė šią nuostabią sceną. Jis rašė: „Tie, kuriuos Viešpats išpirko, sugrįš. Jie įžengs į Jeruzalę giedodami, vainikuoti amžinu džiaugsmu. Liūdesys ir gedulas išnyks, ir jie prisipildys džiaugsmo ir linksmybės". Izaijo 51:11

Jonas Apreiškėjas taip pat buvo sujaudintas Šventosios Dievo Dvasios ir rašė: "Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių. Nebebus daugiau nei mirties, nei gedulo, nei verksmo, nei skausmo, nes senoji tvarka praėjo. Tas, kuris sėdi sosto, pasakė: 'Aš viską darau nauja! Tada Jis tarė: Užrašykite tai, nes šie žodžiai yra patikimi ir teisingi. Jis man tarė: "Tai įvyko. Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga. Ištroškusiems duosiu vandens be saiko iš gyvybės vandens šaltinio". Apreiškimo 21, 4-6.

Dovydo pasiaukojimas

***Pagrindinė eilutė: Karalius Dovydas atsakė Araunai: "Ne, aš primygtinai noriu jį pirkti už visą kainą. Aš neatimsiu to, kas tavo, ir neatiduosiu VIEŠPAČIUI. Aš nedovanosiu deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainavo".
1 Kronikų 21:24***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
1 Kronikų 21:14-30***

Viešpats sakė apie Dovydą, kad jis buvo vyras pagal jo širdį. (1 Samuelio 13:14; Aps 13:22). Taip buvo ne dėl to, kad Dovydas niekada nenusidėdavo, bet dėl jo nuolankumo ir atgailaujančios širdies, kai buvo atkreiptas dėmesys į jo nuodėmes.

Išreikšdamas savo slapčiausius jausmus, Dovydas rašė: "Dieve, sukurk man tyrą širdį. Atnaujink manyje ištikimą dvasią." (Ps 51, 10). Jis pripažino, kad iš prigimties jo širdis ne visada buvo švari ir kad dėl kūno silpnumo jis kartais buvo linkęs parodyti neteisingą dvasią. Nepaisant to, jis nesigailėjo savo

nuodėmių ir meldė Dievą, kad jis būtų apvalytas, kad jame būtų atnaujinta "teisinga dvasia".

Atgailaujančios Dovydo širdies pavyzdys yra tas, kai jis nusidėjo Viešpačiui nepakludamas įsakymui neskaičiuoti Izraelio tautos, nepaisydamas kariuomenės vado Joabo protestų. Tuomet Viešpats kalbėjo Gadui, Dovydo regėtojui, arba pranašui, ir liepė jam pasakyti Dovydui, kad šis pasirinktų vieną iš trijų bausmės variantų už šį nusižengimą: treji metai bado, trys mėnesiai, kuriuos sunaikins priešai, arba trys dienos maro. Suprasdamas savo silpnumą, Dovydas nuolankiai atsisakė rinktis ir paaiškino, kad nori palikti šį reikalą Viešpaties rankose, žinodamas, jog "didis yra Jo gailestingumas". 2 Samuelio 24:2-4; 1 Kronikų 21:1-13

Dievas pasirinko tris maro bausmės dienas, ir per labai trumpą laiką mirė septyniasdešimt tūkstančių Izraelio vyrų. Tada Dievas pasiuntė angelą į Jeruzalę, kad ją sunaikintų, bet netrukus angelui pasakė: "Sustok! Tą akimirką Viešpaties angelas stovėjo prie jebusiečio Araunos girnų". Dovydas maldavo Dievą, pripažindamas, kad nusidėjo jis, o ne tauta, ir prašė, kad Dievo bausmė užgriūtų jį patį. 14-17 eilutės

Per angelą Dievas nurodė Dovydui eiti ir "pastatyti aukurą Viešpačiui jebusiečio Ornano klojime" bei

aukoti Viešpačiui. Ornanas iš pradžių "pamatė angelą", o paskui pamatė atvykstantį Dovydą. Dovydas paprašė sumokėti "visą kainą" už klojimą. Nusipirkęs ją, jis aukojo "deginamąsias ir taikos aukas ir šaukėsi Viešpaties". Viešpats "atsakė jam iš dangaus ugnimi ant deginamųjų aukų aukuro". Remdamasis šiomis aukomis, Viešpats sustabdė marą. 18-28 eilutės

Dovydo atsidavimo Viešpačiui nuoširdumą nuostabiai atskleidžia jo primygtinis reikalavimas už visą kainą nupirkti Ornano girnas, kad galėtų jas naudoti aukojant Viešpačiui, o ne priimti jas kaip dovaną ar sumokėti mažesnę sumą. Jis paaiškino, kad nenori Viešpačiui aukoti deginamųjų aukų, kurios jam nieko nekainuoja. (24 eilutė). Tai gera pamoka visiems Dievo žmonėms. Jei tarnaudami Viešpačiui aukojame tik tai, ko mums ir taip nereikia arba kas mums nenaudinga, mažai arba visai nerodome tikro atsidavimo Viešpačiui įrodymų.

Galiausiai prie šio pasakojimo reikia pridurti, kad Ornano klojimas, kurį Dovydas nusipirko, buvo vieta, kur Saliamonas vėliau pastatys šventyklą, "Viešpaties namus". 2 Kronikų 3:1

Saliamonas pašventina šventyklą

***Pagrindinė eilutė: "Kunigai negalėjo įeiti į
Viešpaties šventyklą, nes ją pripildė šlovingas
Viešpaties buvimas."
2 Kronikų 7:2***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
2 Kronikų 7:1-7,11***

Saliamono pastatyta šventykla buvo didesnės, dvasinės šventyklos, kurią Dievas stato dabartiniame Evangelijos amžiuje, iš Jėzaus ir Jo "mažosios kaimenės", iliustracija. (Lk 12, 32). Paulius teigia: "Jūs esate Dievo šventykla". (1 Korintiečiams 3:16, 17; 12:27). Mūsų Viešpats Jėzus yra šios dangiškosios šventyklos "pamatas". 1 Kor 3, 11

Kiekvienas tiesiogine prasme Saliamono šventyklos akmuo buvo "paruoštas prieš atnešant" - iš anksto išpjautas, suformuotas ir nupoliruotas, kad tiksliai tiktų galutinei vietai šventykloje. Todėl, kai atėjo laikas surinkti visus akmenis kartu ir užbaigti pastatą, nebereikėjo nei plaktuko, nei kalto. (1 Karalių 6:1-7). Tai pranašavo, kaip Dievas dabar ruošia, ugdo ir

įrodo kiekvieną savo pašvęstąjį. Gyvenimo išbandymus ir sunkumus vaizduoja kalimas ir poliravimas, kuris teko kiekvienam tiesioginiam akmeniui, iliustruodamas kiekvieno Kristaus kūno nario paruošimą būsimam darbui.

Petras priduria: "Ir jūs, kaip gyvieji akmenys, esate statomi į dvasinius namus, kad būtumėte šventa kunigystė, atnašaujanti dvasines aukas, priimtinas Dievui per Jėzų Kristų". (1 Pt 2, 5-9). Ši dvasinė šventykla danguje netrukus bus užbaigta dabartinio Evangelijos amžiaus pabaigoje, kai paskutinis "mažosios kaimenės" narys bus pripažintas ištikimu iki mirties. Apreiškimo 2, 10

Kai šventykla buvo baigta statyti, Saliamonas liepė į ją įnešti Sandoros skrynią, kuri rodė į Jėzų Kristų ir Jo ištikimus sekėjus. Tuomet levitai, muzikantai ir giedotojai "šlovino Viešpatį šiais žodžiais: Jis yra geras! Jo ištikima meilė išlieka per amžius!" 2 Kronikų 5, 1-13

Tada Saliamonas atsiklaupė ant kelių ir sukalbėjo Dievui atsidavimo maldą. (2 Kronikų 6:12-42). Kai jis baigė melstis, "ugnis nusileido iš dangaus ir suvalgė deginamąją auką bei aukas", rodydama Dievo pritarimą, "ir Viešpaties šlovė pripildė namus". Visi Izraelio žmonės, matydami nusileidžiančią ugnį ir

šlovingą Viešpaties buvimą, pripildžiusį šventyklą, puolė veidu ant žemės, garbino ir šlovino Viešpatį, sakydami: "Jis yra geras! Jo ištikima meilė išlieka per amžius!" 2 Kronikų 7:1-3

Saliamono šventykla turėjo būti "maldos namai visoms tautoms". (Mk 11, 17; Iz 56, 7). Tai iliustracija to, kaip mesijiniame amžiuje, kai dvasinė šventykla bus užbaigta ir pašlovinta, visos tautos pradės artintis prie Dievo. Kad tai padarytų, joms reikės artintis prie šios dvasinės šventyklos, nes joje bus apreikšta Dievo šlovė. Paulius, kalbėdamas apie šį netrukus ateisiantį laiką, rašo: "Juk visa kūrinija nekantriai laukia tos būsimos dienos, kai Dievas apreikš, kas iš tikrųjų yra jo vaikai". Romiečiams 8, 19.

Tada visa žmonija bus pakviesta kreiptis į Viešpatį ir garbinti jį per užbaigtą dvasinę šventyklą - Kristų Jėzų, "kūno, Bažnyčios, galvą", ir užbaigtą Bažnyčią, "nuotakos" klasę. (Apreiškimo 22, 17; Kolosiečiams 1, 18). Per "Kristaus" klasę žmonija priartės prie Tėvo, ir visi, kurie išgirs jų žinią ir jai paklus, džiaugsis. Tuomet "džiugioji didelio džiaugsmo žinia" bus pasiekusi visus žmones. Luko 2, 10

Atkurtas garbinimas

***Pagrindinė eilutė: "Tada visa tauta garsiai šlovino Viešpatį, nes buvo padėtas Viešpaties šventyklos pamatas.
Ezros 3:11***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Ezros 3:1-6, 10-13***

Ezros knygoje aprašyti įvykiai vyko baigiantis 70 metų trukusiam Izraelio krašto tuštėjimui ir izraelitų nelaisvei Babilone. Tuo metu Persijos karalius Kyras paskelbė, kad Dievas jam davė visas žemės karalystes ir paskyrė jį "pastatyti Jam Jeruzalėje šventyklą". Todėl Kyras išleido proklamaciją, leidžiančią žydų belaisviams sugrįžti į Izraelį ir "atstatyti šią Viešpaties, Izraelio Dievo, šventyklą".
Ezra 1, 1-3

Pirmasis sugrįžusių žydų darbas buvo pastatyti aukurą deginamosioms aukoms aukoti, kaip parašyta Mozės Įstatyme. Antraisiais sugrįžimo metais buvo pastatyti "šventyklos pamatai". Visa tauta "šlovino ir dėkojo Viešpačiui, nes jis geras, nes jo gailestingumas amžinas Izraeliui, [...] nes

Viešpaties namų pamatai buvo padėti". Ezra 3,2-6,8-11

Garsai buvo nesuderinti - vieni iš džiaugsmo, kiti iš verkimo. Tie, kurie su viltimi žvelgė į ateitį, šaukė iš džiaugsmo. Tie, kurie žvelgė į praeitį ir mintyse vaizdavo didingą Saliamono šventyklą, verkė, galvodami apie dabartinės šventyklos menkumą. (12, 13 eilutės). Panašiai ir šiandien tarp Viešpaties sekėjų gali būti tokių, kurie verkia ar yra nusiminę, galbūt nostalgiskai prisimindami praeitį, nors turėtų džiaugtis ateitimi. Paulius ragina: "Užmirškite praeitį ir žvelkite į tai, kas laukia ateityje". (Filipiečiams 3, 13). Nepamirškime, kad iš tiesų kiekvieną dieną esame viena diena arčiau visų savo vilčių išsipildymo ne tik dėl savęs, bet ir dėl visos žmonijos.

Niekada neturėtume pamiršti pamokų, kurias išmokome iš savo praeities nuodėmių ar trūkumų, įskaitant "Viešpaties drausmę", ir stengtis, kad tokia patirtis mus teisingai "treniruotų". (Žyd 12, 5-11). Tačiau prisiminti jas nereiškia nuolat dėl jų sielvartauti, nes "mūsų gynėjas Tėvo akivaizdoje yra teisusis Jėzus Kristus, tas, kuris asmeniškai atlygino už mūsų nuodėmes." Kristaus aukos nuopelnai padengia visas mūsų nelemtas dėmeles ir klaidas. (1 Jn 2, 1. 2; 1, 7-10). Turėtume "nuolat siekti tikslo, kad laimėtume dangiškojo Dievo pašaukimo prizą". Filipiečiams 3, 14

Tam tikra prasme ši Ezros knygoje aprašyta scena taip pat gali rodyti sąlygas ir įvykius, kurie įvyks pasaulyje netrukus po Armagedono pabaigos. Tuo metu nedidelės žmonių grupės, tikinčios Dievu, atsigręš į Jį ir džiaugsmingai priims naujas sąlygas bei tvarką žemėje. Palaipsniui visa žmonija galiausiai priartės prie Dievo, kaip senovėje Izraelis prie Viešpaties per dvasinę šventyklą. Apreiškimo 21, 1-4

Žmonija žemėje šlovins ir dėkos mūsų Dangiškajam Tėvui už Jo didį gerumą, gailestingumą ir meilę. (Ps 136, 1). "Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas bus aukščiausias iš visų - svarbiausia vieta žemėje. Jis bus iškilęs virš kitų kalvų, ir žmonės iš viso pasaulio plūs ten garbinti. Žmonės iš daugybės tautų ateis ir sakys: 'Ateikite, eikime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus'. Ten jis pamokys mus savo kelių, ir mes vaikščiosime jo takais. Juk Viešpaties mokymas išeis iš Siono, jo žodis sklis iš Jeruzalės". Izaijo 2,2-4

Sandoros atnaujinimas

***Pagrindinė eilutė: "Mes pasižadame kartu
neapleisti mūsų Dievo šventyklos."
-Nehemijo 10:39***

***Pasirinktas Šventasis Raštas:
Nehemijo 10:28-39***

Persijos karalius Artakserksas septintaisiais savo valdymo metais išleido įsaką, kad visi Babilone nelaisvėje buvę izraelitai gali laisvai keliauti į Jeruzalę kartu su žydų raštininku ir kunigu Ezra. Be to, Artakserksas įsakė aprūpinti izraelitus sidabru ir auksu, kad jie galėtų nusipirkti aukų, reikalingų aukoti Izraelio Dievui, ir įsigyti visko, ko reikia Dievo namams. Ezros 7:1-27

Po trylikos metų kai kurie žydų vyrai, kurie kartu su Ezra buvo išvykę į Jeruzalę, grįžo į Babiloną. Jie papasakojo Nehemijui, žydui, kuris buvo patikimas karaliaus taurininkas, apie Jeruzalėje tebesitęsiantį nusiaubimą. Išgirdęs šį pranešimą, Nehemijas meldėsi Viešpačiui. Jis išpažino Izraelio nuodėmes bei trūkumus ir prašė Dievo suteikti jam malonę prieš karalių, kai jis prašys būti pasiųstas į Jeruzalę

atstatyti miesto. Dievo malonės dėka Artakserksas patenkino Nehemijo prašymą. Nehemijo 1 ir 2 skyriai

Pirmasis Nehemijo darbas buvo atstatyti Jeruzalės sienas. (3-6 skyriai). Vėliau Ezra buvo pakviestas perskaityti susirinkusiems vyrams ir moterims įstatymą, kurį Dievas buvo davęs Mozei. Levitai aiškino žmonėms įstatymą "aiškiai", kad visi "suprastų". Nehemijo 8,1-8

"Visa tauta verkė, išgirdusi įstatymo žodžius", nes suprato, kad juos ištiko Dievo bausmė už tai, kad jie jam nepakluso. Tuomet Nehemijas, Ezra ir levitai kalbėjo visai tautai: "Ši diena yra šventa Viešpačiui, jūsų Dievui. Neliūdėkite ir neverkite". ... "Nes Viešpaties džiaugsmas yra jūsų stiprybė". - 9, 10 eilutės

Po to žmonės garbino Viešpatį ir išpažino savo nuodėmes, prisimindami savo praeities nusikaltimus per visą Izraelio istoriją. (Nehemijo 9, 1-37). Jie pasižadėjo "sudaryti patikimą sandorą" su Dievu, kurią surašė ir vėliau užantspaudavo. (38 eilutė). Jie taip pat pasižadėjo "rūpestingai laikytis visų įsakymų, nuostatų ir potvarkių", prisidėti prie visų aukų Viešpačiui ir "neapleisti" savo Dievo namų. Nehemijo 10:28-39

Ši scena, aprašyta Nehemijo knygos 10-ame skyriuje, gali būti panaši į tai, kas vyks žemiškojo Dievo karalystės etapo metu. Tuo metu žmonija sugrįš iš priešo - didžiojo priešo, mirties - žemės. Dievas per pranašą Jeremiją sakė: "Aš jų liūdesį paversiu džiaugsmu, vietoj liūdesio suteiksiu jiems paguodą ir džiaugsmą... Taip sako Viešpats: Jis sako: "Sulaikykite savo balsą nuo verksmo ir savo akis nuo ašarų, nes už jūsų darbą bus atlyginta, skelbia Viešpats. Jie sugrįš iš priešo žemės". Jeremijo 31:13,16; 1 Korintiečiams 15:26

Tuo metu Dievas sudarys "naują sandorą" su Izraeliu. "Ateis diena, - sako Viešpats, - kai sudarysiu naują sandorą su Izraelio ir Judo tauta. Ši sandora nebus panaši į tą, kurią sudariau su jų protėviais, kai paėmęs juos už rankos išvedžiau iš Egipto žemės. Jie sulaužė tą sandorą, nors Aš juos mylėjau kaip vyras myli savo žmoną, - sako Viešpats. Bet tai yra naujoji sandora, kurią sudarysiu su Izraelio tauta po tų dienų, - sako Viešpats. Aš įdėsiu savo nurodymus giliai į juos ir įrašysiu juos į jų širdis. Aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta. Jiems nebereikės mokyti savo kaimynų ir giminaičių, sakant: 'Jūs turite pažinti VIEŠPATĮ'. Juk visiems, nuo mažiausio iki didžiausio... Aš atleisiu jų nedorybes ir daugiau niekada nebeprisiminsiu jų nuodėmių". (Jeremijo 31, 31-34). Kai likusi žmonijos dalis bus prikelta iš kapo,

jiems taip pat bus suteikta galimybė sugrįžti pas
Viešpatį pagal šią sandorą. Iz 56, 6-8; 2, 2-4